

Ових дана завршава се конкурсни рок пројекта „Европа за све“. У питању је пројекат кабинета потпредседника Владе Републике Србије за европске интеграције, Европског покрета у Србији, уз подршку РТС-а, *Преса*, Европске делегације у Србији, неколико амбасада, ЈАТ-а и неколико компанија.

На конкурс су позвани да се пријаве сви они „који су својим поступком, делом, успехом, инвентивношћу, моралношћу или храброшћу задужили заједницу у којој живе“, а који „нису имали прилике да до сада путују у ЕУ“. Педесет изабраних кандидата ће се првог дана безвизног режима отиснути преко граница Европске уније и за шест дана наградног путовања обићи Рим, Берлин, Париз и Брисел. Све ће бити плаћено – авиопревоз, таксе, хотели, џепарац. Чисто да стекнемо утисак како ће живот изгледати када нас једног дана приме у Унију.

Шта је смисао овог „пројекта“? Наравно, да се Европска унија грађанима Србије представи као врхунска „награда“, рај на земљи у који се стиже изванредним заслугама. Затим, како је и речено поводом овог пројекта, да се ојача представа грађана Србије о својој припадности Европи. И најзад, да се јадним неуким становницима Србије, измученим шенгенском изолацијом, помогне да надокнаде пропуштено у животу. Додуше, оно „све“ из назива „Европа за све“, значи заправо само 50 људи. Али, уз медијску помпу која ће несумњиво пратити малобројне срећне српске истраживаче у мисији откривања културе, хигијене, васпитања и осталих европских вредности, имаћемо утисак као да смо малтене сви на путовању.

Пре неколико година сличну част да прошире хоризонте добило је и 200 најбољих студената Београдског универзитета. Добили су Интер-рејл карте, шенгенске визе и блог на Б92 како би могли своје утиске да деле са оним мање срећним Србима који су тог лета остали у гету. Идеја пројекта – да будући носиоци развоја ове земље виде мало света како би и нама свануло када се врате у Србију и донесу светлост. „Од овога имамо користи и ми, и ви (који овог пута нисте отишли) и Европски покрет, и наша држава а и Европа“ написао је један од Б92 блогера-истраживача Европе поводом свог путовања. Други је након пажљивог посматрања и анализирања закључио како је „у њиховом Дунаву риба много већа него у нашем“.

Ипак, Европа није и једина награда за добре, вредне и племените Србе. Постоји још једна таква награда. И њу ће овог новембра имати прилику да освоје најсрећнији српски средњошколци. Њих десет, који буду победили на конкурс у „Сазнајте шта је НАТО у Прагу и Бриселу“ Ајзак фонда и чешке амбасаде у Београду, отпутоваће ових дана и посетити главни штаб НАТО-а у Бриселу, како би се упознали са начином његовог рада и програмом „Партнерство за мир“. Такође, како би „разумели перспективе и циљеве“ чланица НАТО-а, дошли у „непосредан контакт са једном од најважнијих војно-политичких институција на свету“ и допринели „демистификацији НАТО-а и улоге коју игра у данашњем свету“.

Злобници би рекли како смо се ми овде већ добро упознали са начином рада НАТО-а пре неких десетак година. И како нам се баш није допао „непосредни контакт са једном од најважнијих војно-политичких институција на свету“. Међутим, средњошколци, за разлику од оних мало старијих, не памте баш најбоље то упознавање и „демистификацију“, па је потребно да их неко научи – а зашто би НАТО пропустио прилику да то лично уради? Јер је, како се може прочитати на сајту Ајзак фонда, управо је то најважније – омогућити младим људима да виде, искусе и науче нешто о европским вредностима и институцијама из прве руке.

Наравно, ми који нисмо имали ту срећу да нас неко изабере и поведе да и ми видимо мало света, не треба да очајавамо. Наши пионири-истраживачи брзо ће се вратити пуни прича и утисака, а онда и све нас повести тамо где је риба много већа, нико не пљује по улицама и све је бесплатно. Да није све чиста истина, помислио би човек да је у питању реклама.